

interessant og enslydende: De almene kvalifikationer var ikke i orden.

I samme avis kunne man læse en stillingsannonce, og det fremgik af annoncen, at når stillingen skulle besættes, ville man lægge vægt på personlig fleksibilitet, ansvarsbevidsthed og kreativitet. Og så kan man jo så få lov til at gætte: Hvad var det for en stilling, der var opslået her? Var det mon en topstilling i erhvervslivet? Eller var det en ledende stilling ved det offentlige? Nej, det var såmænd ikke. Det var en kantinelev til Føtex, der skulle besidde de kvalifikationer.

Jeg nævner det for at illustrere, at virkelighedens kvalifikationskrav ikke kan imødekommes alene ved truckkurser, edb og svejsning. Virksomhederne lægger ofte langt mere vægt på de personlige egenskaber og de almene kvalifikationer end på de snævre faglige. Man kunne godt succe efter, at fremsynede virksomhedsledere gik mere ind i uddannelsesdebatten i stedet for at overlade den i alt for høj grad til dele af organisationslivet, hvor nytænkning er en by i Rusland.

Hvornår får vi for resten en debat om de millionvis af kroner, arbejdsmarkedsrådene har sendt retur til statskassen, fordi de ikke magtede at bruge dem til gavn for de ledige? Det var en falliterklæring af rang for regeringens forrige arbejdsmarkedsreform, og alligevel fortsætter man videre ad samme spor.

Efter SF's opfattelse er der brug for en kolossal satsning på kvalitetspræget uddannelse og efteruddannelse, hvor uflåerte ikke spises af med korte kurser, men hvor der gives plads for en egentlig voksenerhvervsuddannelse af længere varighed, ofte begyndende med de almene kvalifikationer, som man aldrig helt nåede at få styr på i ungdommen. Lyt til SiD's og Kvindeligt Arbejderforbunds rapporter om uddannelsesbehovet og afsæt de nødvendige ressourcer til en ordentlig indsats!

Men, men, men – regeringen har som bekendt mest været i nedskæringshjørnet, og det er så gået ud over kommunerne, der mister 1,3 mia. kr., der kunne have været brugt til at fjerne ventelister og til at yde bedre hjemmehjælp.

Det er også gået meget hårdt ud over de ældre på arbejdsmarkedet. Overgangsydelsen, der har været et godt tilbud til ældre og nedslidte på arbejdsmarkedet, bliver nu afskaffet. Det betyder, at arbejdsløse mellem 50 og 60 år, der har slidt et langt liv på arbejdsmarkedet, skal piskes videre i aktivering og uddannelsesstilbud,

selv om både de selv og a-kassen føler, at det er fuldstændig meningsløst. Regeringen siger, at vi ikke kan undvære deres arbejdskraft, men det passer jo simpelt hen ikke, når vi ved, at overgangsydelsen især bruges på fagområder, hvor der er i tusindvis af ledige. Jeg vil tro, at alle folketingsmedlemmer herinde har prøvet at få personlige henvendelser fra dybt bekymrede ældre, der rammes af denne helt urimelige fjernelse af overgangsydelsen.

Regeringen viser med forliget her, at den er villig til at gå efter selv den mindste sag, når der kan spares nogle penge på de dårligst stillede i samfundet. Førtidspensionisterne skal fremover have deres penge udbetalt væsentlig senere end nu. Det kan der ikke være mange millioner i for samfundet, men for den enkelte førtidspensionist er det en væsentlig forringelse.

Dér, hvor vores forøgelse så for alvor bliver stor, er, når man samtidig giver 400 mio. kr. i skattelettelse til de allerrigeste i samfundet. Formueskatten skal forsvinde til stor glæde for alle, der har en formue på over 1,6 mio. kr. Hvis formuen er på 10 mio. kr., er gevinsten 84.000 kr. årligt. Hvis formuen er på 50 mio. kr., er gevinsten 484.000 kr. årligt i skattebesparelse. Det er da til at tage og føle på. Det er en politik, der er så asocial, at det trodser enhver beskrivelse.

Andre 600 mio. kr. deles rundhåndet ud til husejerne. De får standardfradraget forhøjet til en værdi på 400-500 kr. pr. husejer.

For boligsikringen til lejere går det præcis den modsatte vej. Her skal beløb på under 2.000 kr. slet ikke udbetales mere, selv om 2.000 kr. nok kan være en væsentlig post hos mange, hvor midlerne er små.

Regeringen vil hjertens gerne give et indtryk af, at forliget var nødvendigt for at få en ansvarlig økonomisk politik, men sandheden er faktisk den fuldstændig modsatte: Forliget er dyrt for Danmark, og det resulterer i en varig forværring af statsfinanserne, selv om forligspartierne prøver at bilde os det modsatte ind ved at lægge et tykt lag budgetsminke. SF har gravet sig vej igennem sminken ved at stille spørgsmål i Finansudvalget, og det fremgår af svarene, at forliget, der skulle forestille at forbedre statsfinanserne med 4,5 mia. kr., i virkeligheden forværrer dem, når vi ser bort fra engangsposterne – og det skal man jo gøre for at få et sandfærdigt billede.

Når staten får en gevinst i 1996 ved at forsinke udbetalingerne til kommunerne eller ved at